

YIRMİBEŞİNCİ LEM'A (HASTALAR RİSALESİ) DERS 2

Hulusi Bey: Daha gelecek yani hastalıkla geçen ömürde bu tebşirat da var ki o hastanın mutadı olan ibadetleri yapmışçasına Cenab-ı Hak, onun sevabını eksiltmiyor, defterine yazıyor. E böyle Rabb! Bak Erhamurrahimin denilmeye ne kadar hak kazanmış. Bizde böyle bilelim ki böyle bir rabbimiz var. Ne ğam bize. Bazıları derler: “Allah var ğam yok.” Allah var ama Allah bütün esmasıyla sıfatıyla var. Böyle bir Erhamürrahimine mademki intisabımız var, hasta olsak da musibete maruz kalsak da bizi mükâfatsız bırakmıyor. Öyle ise bir mana da şu çıkıyor hal-i istirahatimizde Rabbimize abid, zakir, şakir olalım, O'nun rızasını sağlığımızda kazanalım ki şayet bizi tecrübe için imtihan için yatağa düşürürse bir musibetle bizi yoklamaya kalkarsa aynen o sıhhatimizde yaptığımız ibadeti defterimize yapılmıştır, yapılmıştır, yapılmıştır, desin. İlacı sabır.

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

İşte bu sabrın ifadesi. Buyur.

ÜÇÜNCÜ DEVA: Ey tahammülsüz hasta!

Hulusi Bey: Birincisinde biçare dedi, ikincisinde sabırsız dedi, üçüncüsünde tahammülsüz. Evet.

-: Ey tahammülsüz hasta! İnsan bu dünyaya keyf sürmek ve lezzet almak için gelmediğine, mütemadiyen gelenlerin gitmesi ve gençlerin ihtiyarlaşması ve mütemadiyen zeval ve firakta yuvarlanması şahiddir. Hem insan, zîhayatın en mükemmeli, en yükseği ve cihazatça en zengini, belki zîhayatların sultanı hükmünde iken, geçmiş lezzetleri ve gelecek belaları düşünmek vasıtasıyla, hayvana nisbeten en edna bir derecede, ancak kederli, meşakkatli bir hayat geçiriyor. Demek insan, bu dünyaya yalnız güzel yaşamak için ve rahatla ve safa ile ömür geçirmek için gelmemiştir. Belki azîm bir sermaye elinde bulunan insan, burada ticaret ile, ebedî daimî bir hayatın saadetine çalışmak için gelmiştir.

Hulusi Bey: Azim sermaye dediği ömürdür. Evet,

-: Onun eline verilen sermaye de ömürdür. Eğer hastalık olmazsa, sıhhat ve âfiyet gaflet verir, dünyayı hoş gösterir, âhireti unutturur. Kabri ve ölümü hatırına getirmek istemiyor, sermaye-i ömrünü bâd-i heva boş yere sarfettiriyor.

Hulusi Bey: Bak yani mübarek öyle şey ediyor ki hemen insan hasta olayım, diyor. Yok yok istenmez. Çünkü Cenab-ı peygamber aleyhisselatu vesselam, bu insanoğlunun sabırsız olduğunu bildiği için - **ığtenim hamsen kable hamsin-** Hadis-i Şerifi ile :

hayâteke kable mevtike

sıhhateke kable sekamike

şebâbeke kable heramike

daha

gınâke kable fakrike.

Sonra. Kaç oldu?

-: Vaktin kıymeti.

Hulusi Bey: Yani meşguliyet gelmeden, boş vaktin kadrini bilin diye. Şimdi orada metni şey olmazsa böyle mealen söylemek daha iyi. Evet, onun için yani istenmez. Kadrini bilmek lazım. Hayatımızın arkasında ölüm geliyor ne zaman gelecek belli değil. Gençliğin arkasından ihtiyarlık geliyor. Gelecek, gelmeden evvel onun kadrini bilmek lazım. Zenginlik, kimseye muhtaç değilsin, onun arkasından fakirlik gelebilir. Bir gün padişah bir gün geda olabiliyor. Biliyoruz numuneler var yani memleketimizde, geçmiş numuneler var. Bunların hepsi birer hakikat oldu. Sonra boş vaktin yani meşgale gelip çatmazdan evvel boş vaktin kadrini bil. Ne diyeyim boş vakit var. Öteki diyor işte gel bir şeşbeş oynayalım!

-: Vakit geçirelim.

Hulusi Bey: Şeşbeş ile mi geçecek? Evet devam..

-: Onun eline verilen sermaye de ömürdür. Eğer hastalık olmazsa, sıhhat ve âfiyet gaflet verir, dünyayı hoş gösterir, âhireti unutturur.

Hulusi Bey: Hastalık olmazsa, bir daha.

-: Eğer hastalık olmazsa, sıhhat ve âfiyet gaflet verir, dünyayı hoş gösterir, âhireti unutturur. Kabri ve ölümü hatırına getirmek istemiyor, sermaye-i ömrünü bâd-i heva boş yere sarfettiriyor. Hastalık ise, birden gözünü açtırır. Vücuduna ve cesedine der ki: "Lâyemut değilsin, başboş değilsin, bir vazifen var. Gururu bırak, seni yaratana düşün, kabre gideceğini bil, öyle hazırlan." İşte hastalık bu nokta-i nazardan hiç aldatmaz bir

nâsîh ve ikaz edici bir mürşiddir. Ondan şekva değil, belki bu cihette ona teşekkür etmek; eğer fazla ağır gelse, sabır istemek gerektir.

Hulusi Bey: Fazla ağır gelirse o zaman sabır. Ya Rabbi! Sabır ihsan et, Ya Rabbi sabır ihsan et! Şekvaya düşürme beni.

DÖRDÜNCÜ DEVA: Ey şekvacı hasta! Senin hakkın şekva değil şükürdür, sabırdır. Çünkü senin vücudun ve âza ve cihazatın, senin mülkün değildir. Sen onları yapmamışsın, başka tezgâhlardan satın almamışsın. Demek başkasının mülküdür. Onların mâliki, mülkünde istediği gibi tasarruf eder. Yirmialtıncı Söz'de denildiği gibi, meselâ gayet zengin, gayet mahir bir san'atkâr; güzel san'atını, kıymetdar servetini göstermek için, miskin bir adama modellik vazifesini gördürmek maksadıyla,

Hulusi Bey: Manken

-: Bir ücrete mukabil, bir saatçik zamanda, murassa' ve gayet san'atlı diktiği bir gömleği, bir hulleyi o fakire giydirir.

Hulusi Bey: İşte sıhhat, afiyet, vücut. Herşey var.

-: Onun üstünde işler ve vaziyetler verir. Hârika enva'-ı san'atını göstermek için keser, değiştirir, uzaltır, kısaltır. Acaba şu ücretli miskin adam, o zâta dese: "Bana zahmet veriyorsun, eğilip kalkmakla verdiğin vaziyetten bana sıkıntı veriyorsun, beni güzelleştiren bu gömleği kesip kısaltmakla güzelliğimi bozuyorsun" demeye hak kazanabilir mi? Merhametsizlik, insafsızlık ettin diyebilir mi?

Hulusi Bey: Haşa haşa!

-: İşte aynen bu misal gibi, Sâni'-i Zülcelal sana ey hasta! Göz, kulak, akıl, kalb gibi nuranî duygularla murassa' olarak giydirdiği cisim gömleğini, esma-i hüsnasının nakışlarını göstermek için, çok hâlât içinde seni çevirir ve çok vaziyetlerde seni değiştirir. Sen açıklıkla onun Rezzak ismini tanıdığın gibi, Şâfi ismini de hastalığınla bil. Elemler, musibetler bir kısım,

Hulusi Bey: Mademki aç olmak var, başımıza geliyor. Onun karşılığı nedir? Ya Rezzak dedirtir. Ya Allah der. Yine onun manası Ya Rezzaktır orda. Çünkü açım der, bana pepe. Çocuğun ağlaması nedir yani? Mama istiyor değil mi? O da rızık istiyor, acıktı, Evet.

-: Elemler, musibetler bir kısım esmasının ahkâmını gösterdikleri için, onlarda hikmetten lem'alar ve rahmetten şualar ve o şuaat içinde çok güzellikler bulunuyor.

Eğer perde açılrsa, tevahhuş ve nefret ettiğın hastalık perdesi arkasında, sevimli güzel manaları bulursun.

Hulusi Bey: Perde açılrsa.

-: Tevahhuş ve nefret ettiğın hastalık perdesi arkasında, sevimli güzel manaları bulursun.

Hulusi Bey: Evet,

-: BEŞİNCİ DEVA:

-: Burda başka tezgâhlardan satın almamışsın diyor?

Hulusi Bey: Öyle ya Mülk onun yaw! Her şeyi veren O. Sana göz, kulak. Evet, bu lezzet alma cihazı, burun vermiş koku alasin. El ayak vermiş işini gücünü göresin. Gitmek lazım gelir gidemezsin. Tutmak lazım gelir tutamazsan. Ne olur? Değil o şu beş parmaktan biri lüzumsuz diyemezsin. Ama bu küçük parmak olmasa da olur desen faraza. Günün birinde bir bıçak kazara kesse, ya bir diken batsa, başına bir sarık sarsan o zaman bunu böyle tutacaksın, nimet olduğu o zaman anlaşılır. Bu da hasta oldu. Bir diken battı, hasta oldu. Yâ Erhamerrahimin? Eee

-: BEŞİNCİ DEVA: Ey maraza mübtela hasta!

Hulusi Bey: Yani maraz gumguması! Bir tanesi kalkıyor öteki geliyor. Maraza müptela. E bu asır da zaten o.

-: Birkaç hastalığa birden mi?

Hulusi Bey: Maraza müptela. Evet, o da olabilir. Birkaç hastalık da onda arazi gösterebilir.

-: Hiç maraz eksik olmuyor manasında da var. Yani alışmış.

Hulusi Bey: Fakat bir tanesini tedavi eder. Öteki bu kere! Eğer bu cinsten ise hastalık mütemadiyen onun peşinde. “Efendim gittim işte ameliyat oldum, geldim bu kere de bilmem ne oldu?”

-: Bu zamanda tecrübemle kanaatım gelmiştir ki; hastalık bazılara bir ihsan-ı İlahîdir, bir hediye-i Rahmanîdir. Bu sekiz dokuz senedir, liyakatsız olduğum halde, bazı genç zâtlar, hastalık münasebetiyle dua için benimle görüştüler. Dikkat ettim ki; hangi hastalıklı genci gördüm, sair gençlere nisbeten âhiretini düşünmeye başlıyor. Gençlik

sarhoşluğu yok. Gaflet içindeki hayvanî hevesattan bir derece kendini kurtarıyor. Ben de bakıyordum, onların tahammül dâhilindeki hastalıklarını bir ihsan-ı İlahî olduğunu ihtar ederdim. Derdim ki:

Hulusi Bey: Ben senin hastalığının aleyhinde değilim ki sana dua edeyim.

-: Derdim ki: "Kardeşim, senin bu hastalığının aleyhinde değilim, hastalık için sana karşı bir şefkat hissedip acımıyorum ki dua edeyim. Hastalık seni tam uyandırıncaya kadar sabra çalış ve hastalık vazifesini bitirdikten sonra Hâlık-ı Rahîm inşaallah sana şifa verir."

Hulusi Bey: 5 tane tamam oldu mu?

-: Olmadı daha.

Hulusi Bey: Olmadı peki,

-: Hem derdim: "Senin bir kısım emsalin sıhhat belasıyla gaflete düşüp, namazı terkedip, kabri düşünmeyip, Allah'ı unutup, bir saatlik hayat-ı dünyeviye'nin zahirî keyfi ile, hadsiz bir hayat-ı ebediyesini sarsar, zedeler, belki de harab eder. Sen hastalık gözüyle, her halde gideceğin bir menzilin olan kabrini ve daha arkasında uhrevî menzilleri görürsün ve onlara göre davranıyorsun. Demek senin için hastalık, bir sıhhattır. Bir kısım emsalindeki sıhhat, bir hastalıktır."

Hulusi Bey: 5. devaya kadar hastalık risalesini okuduk. Bugünlük bu kadar kâfi.

Cenab-ı Hak, gerek bizden gerekse bütün müminlerden, ne kadar hastaları varsa, ne kadar çetin hastalıkları varsa, Şafi ismi hürmetine onları sıhhat-ı afiyete acilen kavuştursun! Âmin.
Lillahil Fatiha...